

ANTICS OFICIS AL COLLSACABRA EL MOLINER

El Collsacabra, ja de molt antic, era un indret sembrat d'esglesioles, ermites i masies que amb els seus camps i quintans alegraven el paisatge, ja de per si bucòlic, donant-li vida i color. Era una terra ufana, sembrada de boscos, fonts, recs i rierols, de prats, camps i artigues.

Encara que la majoria dels seus habitants visquessin del terròs, o sigui de l'agricultura, també s'hi podien trobar un gran nombre d'artesans. Als segles XVI, XVII, i XVIII, anys del seu creixement, hi trobem: fusters, ferrers, moliners, mestres de cases, sastres, sabaters, paraires, carreters, basters... Hi ha constància d'un apotecari que exercia a la vila de Rupit. També trobem notícies d'una

Mola del molí de Sobiranes al jardí de la masia d'aquest nom, a Tavertet.

Foto: Anna Borbonet

important notaria: els Soler, que començaren a exercir l'any 1356 i s'anà transmetent, de pares a fills, fins al 1835.

Ens n'ocuparem en un altre apartat.

Avui ens recrearem en l'ofici de moliner, de com era un molí, de com treballava, etc.

MOLINER: El qui es dedica al treball de moldre.

Pocs indrets trobaríem a Catalunya que en tan poca extensió de terreny hi hagués tanta quantitat de molins com ho trobem al Collsacabra. Deixarem per una altra ocasió els de la riera de les Gorgues (l'Esquirol), que és pregona i rica en cascades, salts i molins. Tampoc parlarem dels del municipi de Tavertet. Avui ens ocuparem dels de la part de llevant del Collsacabra. Farem un passeig per la riera de Rupit, que neix sota el massís d'Aiats i desguassa al riu Ter, dins el pantà de Susqueda.

La conca d'aquesta riera, encara que força reduïda, ja que sols compta amb uns 40 km de superfície, generalment porta un bon cabal d'aigua. L'índex pluviomètric del Collsacabra sol ser d'uns 1.000 mm anuals.

El recorregut de la riera de Rupit és d'uns 17 km. Des del Torrentó, on neix, passant per les Viles, on comencen els molins, fins al salt de Sallent té 7 km, amb un desnivell de més de 500 m i d'aquí fins al pantà de Susqueda, uns altres 7 km. A causa de la seva escabrosa i abrupta orografia, feia cantar, i treballar, infinitat de salts i espectaculars cascades que l'home va saber aprofitar per construir-hi molins fariners, avui gairebé tots esmicolats o desapareguts. La presència, encara que ruïnosa, de rescloses, recs, basses, pous, parets, cubs, algun tros de

UN AUDITORI (continuació)

gran orquestra i de les variacions visuals d'una cambra que s'apropa als intèrprets: gran conjunt, transmutat de la sala de concerts en aquest recinte tan ben adaptat. La combinació no pot ser més encertada, suggeridora i equilibrada, perquè so i visió flueixen subtilment cap al nostre interior, obrint camins plens d'aquelles sensacions tan complaents i tan pròpies de qui estima la música.

És ben cert que en aquest indret d'Osona es troba una mica de tot. És possible aconseguir racons fascinants que ens ompliran de natura viva i, com hem pogut comprovar, es pot obrir la percepció al fet musical. Si es fa a redós d'aquest auditori, de la mà d'una persona sensible, assolirem un dels gaudis més apreciats que ens ofereix el Collsacabra màgic.

Jordi Gumí